

1.000 Exemplaires

Quyển thứ 1

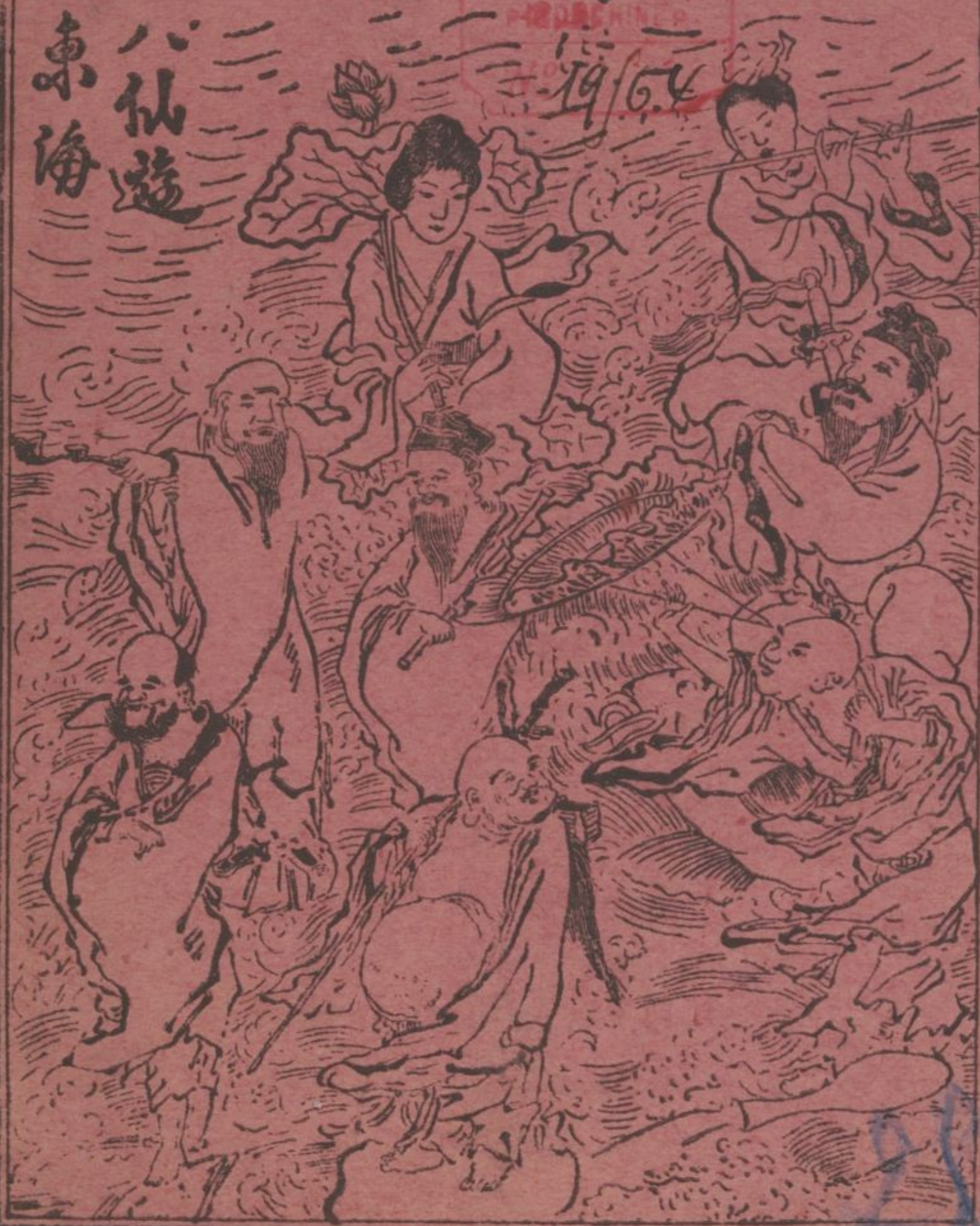
1000 giá nguyên tôn Chiếu

Giá 0\$30

BÁT TIÊN QUÁ HẢI

八仙過海

19/64

Bán tại hiệu QUANG-THINH 115 Hàng Gai Hanoi

RẤT HAY

Đã in xong

Dự-Nhượng dả long bào	o\$30
Phản Đường Tiết-giao đoạt ngọc	
1 bộ 2 quyển	o. 60
Tái Sinh Duyên 1 bộ 2 quyển	o. 60
Võ-Tòng sát tầu 1 bộ hai quyển	o. 60
Tam Quốc 1 bộ hai quyển	o. 60
Chinh Đông 1 bộ 2 quyển	o. 60
Chinh tây 1 bộ 2 quyển	o. 60
Hát cải lương	o. 30
Kiền chò	o. 30

DÃ IN XONG

SÁCH DẠY CHẦU-VĂN ĐỨC THÁNH
TRẦN, CHƯ VỊ THÁNH-MẪU, CÓ
ĐỦ CẢ KHOA CÙNG 3 quyển trọn bộ

Nên hỏi lấy quyền Mục-Lục kê các thứ
sách chuyện của Quảng-Thịnh 115
Hàng Gai Hanoi, không phải gả tiền.

Imp. Thái-Sơn—Hanoi

8° Indo
2560

BÁT TIÊN QUÁ HẢI

DIỄN TUỒNG

MỞ MÀN

Thiên lao mạc nại, vạn lý ná từ. nhớ thủ^a
xưa trong sách Hào-thư, còn chép truyện Bát
Tiên quá hải, vì một cuộc Bàn-đào phó hội,
hóa phép mầu qua bể Đông-dương, ra dữa
dòng Thái-tử Long-vương, xuất bảo bối bắt về
Thủy-phủ, Lã-dồng-tân ra tay địch thủ, niệm
phép tiên kháng cự Thủy-thần, đức Long-
vương hặc tấu Thiên-dinh, Ngọc-hoàng khiến
hiên-binh lai phạt, về sau nhờ Quan-âm-bồ-tát,
xướng giảng hòa triều thượng Hoàng-thiên,
việc tranh chiến được yên, cũng nhờ tay
Phật-lồ

NGÂM

Bát-tiên nan biện biệt hành tung,
Phó hội Bàn-Đào quá hải đông.
Bồ-tát bắt vi thi tuệ lực,
Long-vương an đắc tự thâm-cung.

CẢNH THỨ NHẤT

(Bát-tiên tu chân đắc đạo)

Lý-thiết-quài ra — Ấp ngũ hành tú khí,

8° Indoch. Pièce
2560

thức thiên-địa huyền cơ, như ta nay nhược
quán đã dư, mô tính Lý-thiết-quải tự hiệu,
nhờ Lão-quân tu hành đắc đạo. phép nhiệm
mầu biến hóa thần thông, tay mô cầm gậy trúc
non Bồng, tiên-thủy đầy thành như sắt nguội.

N G Â M

Thủy bả hồ-lô đại già điều,
Đao tương bì đại xuất anh hảo.
Nam-nhi thức đắc cơ quan sảo,
Thoát xuất phong trần tiện thị cao. (vào)

Trung-ly ra = Hán-trào đại tướng, biểu hiệu
Trung-ly, từng nổi danh lực-sĩ một thi-
chính quê ngụ Yên-dài danh Giác, đã mấy
phen cùng Phiên giải giáp, vậy ta nên tầm đạo
tầm tiên, nhờ Lão-tổ Hoa-sơn, truyền thụ phép
phi kiếm, như ta nay tục trần cải biến, chỉ
một niềm dĩ đạo cứu nhân.

N G Â M

Tướng-quân chinh phạt trận vân cao,
Khí thổ hồng nghê riệu cầm bảo.
Phong động giác cung minh tái ngoại.
Cùng danh đan chiến xuất tằng liêu. (vào)

Lam-thái-hòa ra = Đại-tiên giáng thế, xích-
cước nguyên tông, tu luyện gắng công, mô thái-
hòa tự hiệu, như mô nay. tuy rằng rách rưới,

dầu tuyết xương sá quản lăm than, người thấy
là tưởng kẻ bần nhân, nhưng phép thuật dễ hồ
gịch nổi.

N G Â M

Thế sư du du nại lão hà,
Vô cùng thiên địa nhập hãm ca.
Sinh ký hữu thân hoàn hữu dõm,
Tung hoành thiết bút thử thời đa. (vào)

Trương-quả ra — Thụ thiên địa chi khí, đắc
nhật nguyệt chi tinh, như mỗi nay biến-bức
thạc hình, danh Trương-quả Hắc-châu ập
ngụ, mỗi nhờ được Thiết-quải giáo thụ, phép
trường sinh bất lão chân truyền.

N G Â M

Cử xuất dương thời đa thiếu nhân,
Thừa lư bốn được định an thân.
Vô như Lão-hán chiêu công nghiệp,
Vạn sự hồi đầu thị bất thân. (vào)

Lã-dồng-tân ra — Đường-phố-châu quê nọ,
biểu hiệu Lã-dồng-tân, như mỗi nay Đông-Hoa
Chân-nhân, mỗi phi thị phong trần ngoại vật,
Lư-sơn Đại-long truyền thuật, phi độn kiếm
trừ tà, phép nhiệm màu thần diệu hà sa, cầu
tế độ thế nhân chi thuật.

N G A M

Sinh tại nho gia ngộ thái-bình,
Huyền anh thùy đời bố y thân,
Thùy năng thế thượng tranh danh lợi,
Dục sự thiên Thánh-thượng để thần. (vào)

Hà-tiên-cô ra — Quảng-châu tổ-nữ, biểu hiệu
Tiên-cô, dữ một niềm bất khăng giá phu,
chăm học đạo khinh thân phi bộ.

N G A M

Kiên tâm lập thế bất giá phu,
Kiên quyết Lai-sơn chiêu mộ khu,
Thái quả duy hồi duy kỳ mẫu.
Quyết tăng ngũ sắc vân nhi su. (vào)

Hà-tương-tử ra — Sinh thời tiên cốt, tố tính
bất phạm, mỗ Thanh-phu Tương-tử họ Hàn,
tâm bất động giai nhân mỹ-nữ, vốn học đạo
Vân-phòng truyền thụ, nên mỗ nay đặc đạ^o
chấn truyền.

N G A M

Thanh-sơn vân thủy thị ngô gia,
Vân dịch lương thần tuyết Lạc-hà.
Hữu nhân cầu ngã nhi học ngã,
Giữ ngã đồng lai khán tiên ba. (vào)

Tào-quốc-cửu ra — Tổng Tào-hậu đệ, danh
Hữu mĩ danh, nhà ta nay tích đức âm công.

nền phú quý thế gian vô địch, hiềm một nỗi
em ta ác tích, nên chi ta đào nhập sơn nhai,
quyết tu tâm luyện tính hôm mai, thành chính
quả tàng hình biến hóa.

N G Â M

Ngô gia lũy lũy tích âm công,
Chỉ ngô muội nhân tâm sử bạo hung.
Thiền họa nan đào gia tất bại,
Ngã kim ân tích nhập sơn lung.

Bát tiên cũng ra nói — Nay tới kỳ Vương-
mẫu thọ duyên, chúng tiên ta vốn đặc chân
chuyền, ta há lại không đi chúc thọ, khắp thiên
giới tâng bằng vãng hạ, chốn tiên-hương
chẳng thiếu kỳ chân, ta khá tìm một đấng danh
nhân để cầu tác văn thi khánh chúc.

Lã-dồng-tân nói — Văn chương riệu sảo
cũng chẳng thiếu chi, nhưng Lão-quân văn tự lý
kỳ, ta đến đó cầu ngài làm hộ. (cùng đi)

Bát tiên hát đồng thanh ;
Bạt sơn sầm, á sơn sầm,
Lộ vãng dao, dao vạn lý tầm,
Vạn lý tầm, thiên lý tầm,
Ngã giá tường vân yết Lão-quân.
Yết Lão-quân hề đặc kỳ văn,

Đồng hành chúc thọ Kim-công,
Tiên bái Kim-công hề Kim-mẫu thọ diên,

Ngồi nói — Đây đã tới Lão-quân môn ngoại,
nhờ tiên-dồng vào bẩm Lão-quân, rằng bát tiên
lại yết tôn-nhan, xin tiên-dồng vào trong bẩm
hộ. (tiên-dồng vào bẩm)

Lão-quân ra = tu hành đặc đạo, xa lánh cõi
trần, mô mỹ danh Thái-thượng Lão-quân, giầy
tiên thuật rất nhiều đồ đệ, như ta này thọ tràng
bất tử. vì chuyên tâm học đạo tu chân, chẳng
nhiệm chi những thói tục trần, chỉ tị trụ
Bồng-lai tiên cảnh.

Lại nói — ở này đồ đệ, tới đây có việc chi,
khá nói cho mô biết.

Bát-tiên nói — dạ dám bẩm sư-phụ, nay nhân
Vương-mẫu thọ diên, chúng con muốn đến
chúc diên, nghĩ chưa biết lấy chi kính hiến,
xin sư-phụ vui lòng hạ bút, làm bài văn cho
đề chúc mừng.

Lão-quân nói — văn chương ta đây vốn
ghét, nhưng các người đã muốn ta làm, ta chỉ
e người phạm, chẳng biết lại dám tiểu.

Bát tiên nói — Dám bẩm tôn-sư, tiên phạm
viên cách, an đặc tiện tri, xin tôn-sư văn từ

tiệu tùy, cử chúc thọ nhân đề đủ ý.

Lão-quân nói — lòng các người đã quyết nhất, dạ ta đây há có từ tam, việc chúc văn ta cũng sẽ làm, ta cứ lấy « Thiên thu nhất diệu ».

Chúc văn rằng :

« Giời dạng núi Côn-lôn, Lư-uyên vẻ phong
« quang, lầu ngọc càng say tỉnh, huyền-nữ phó
« chu nhan, giời qua mây lại tỏ, thệu dật càng
« giỏi giang, người đã được vinh hoa, diễm
« lảnh hân quanh sáng, ngôi sánh Đông-vương-
« lão. muôn kiếp chẳng nhớ nhàng. Dao-tri dữ
« âm giáo, cần khôn càng giỏi giang, chúc cầu
« thêm tuổi hạc, tiếc chi chén quỳnh tương. »

Các tiên nói = thậm hảo chân thậm hảo,
kỳ văn thị kỳ văn, văn tôn-sur thực khá trầm
ngâm. xin từ tạ đem văn đi chúc thọ.

(các tiên từ biệt lui ra)

H A M À N

CẢNH THỬ HẢI

(Bát tiên đông du quá hải)

Lã-dồng-tân ra nói — Nay các đạo hữu tở
ơ ! như nay chào đầu hưng dũng, cự lãng kinh
nhân, chúng ta nay mà quá hải thừa vân, thời
sao gọi tiên gia bản sự, xin đạo hữu ta nay sẽ
thử, phép nhiệm mầu một vật để qua, xem phép
tài linh nghiệm chỗ ra, thế mới gọi thần thông
tiên thuật.

Các tiên nói — phải lắm, phải lắm, ta thử ra
tài lực, để xem rằng quá hải Đông-du, ai có vật
chi bảo bối nhỏ to, thì cứ việc thí kỹ lái cán,

HÁT ĐỒNG THANH

Ngã Đông-du, bái thọ sư,
Đẳng vân quá hải thị du du,
Hiền thần dư, đầu thủy khứ,
Ngã bát tiên đồng nhất vật sư,
Khả thần chư, khả thánh chư.

1. Thiết-quài lấy gậy thả xuống nước đứng
lên trên đi.
2. Chung-ly lấy chõng thả xuống nước mà đi
3. Chương-quả lấy con lư bằng giấy thả
xuống nước đi.
4. Đồng-tân lấy cái sáo thả xuống nước
mà đi.

5. Trương-tử lấy hoa-lam thả xuống nước
mà đi.

6. Thái-hòa lấy bạc-bản thả xuống nước
mà đi.

7. Hà-tiêu-cô lấy chức-trạo thả xuống nước
mà đi.

8. Tào-quốc-cửu lấy ngọc-bản thả xuống nước
mà đi.

Long-vương ra nói — Quyền cai thủy-phủ,
chức trọng long cung, như mỗ nay chấn trị
hải Đông, ra kỳ nghĩa cứu loài thủy tộc, vốn
thiên-dinh sai cai thủy-quốc, các kênh nghề
đều phải lặn tằm, nên cũng được thỏa kỳ
tâm trí.

HAT BẮC

Ngã kim quyền trọng trấn hải Đông,

Tứ sứ danh xưng độc ngã hùng.

Kênh nghề kiến ngã dai hồi thủ.

Thủy tộc suy ngô chưởng thủy trung.

Lại nói — Trẫm còn đương hội nghị, thoát
trông thủy diện bạch quang, thái-tử đâu kịp
điểm binh quan, lên hải diện tuần du chiêm
thị.

Thái-tử nói — khâm thừa sắc mệnh, phụng
lệnh phụ-vương, quân tướng đâu kịp ruổi lên

đường, cùng mô xuất tuần du hải nội, (lên tuần bề thấy Lam-thái-hoà đang cười bạc-bản)

Thái-tử nói — hoan tai bất tận, khoái dã vô cùng, như ta nay ở chốn thủy cung, những muôn vật thiếu chi là quý, nhưng vật này thực là kỳ dị, đáng yêu thay mà thực quý thay. quyết sai người kíp phải ra tay, cướp vật ấy đem dâng vương-phụ. (sai thủ hạ cướp lấy ngọc bản rồi đem Thái-hòa giam vào u-thất, ngọc bản ấy đem về sáng rực cả cung điện.)

Long-vương ra ngồi nói — thậm hỷ chân thậm hỷ, hoan tai thị hoan tai, xem vật này quý nhất trên đời, làm yến tiệc mừng vui khánh hạ.

Các tiên đi đến bờ nói — khả quái khả quái, thị kỳ thị kỳ, tám anh em quá hải cùng đi. sao Thái-hòa thời đi đâu mất, hay bảo bối còn chưa mỹ thuật, mà chằm vu hải để đó chẳng.

Thiết-quái nói — Việc đó dễ Long-vương tác quái, ta phải tìm cho thấy Thái-hòa, kéo bằng hữu chúng ta, lại thất kỳ ước vọng.

Chung-ly nói — ở này Đồng-tân đạo hữu, như việc này anh phải ra đi, tìm cho thấy Thái-hòa lai hội, chúng tôi nay ngồi đợi, để xem tin tức ra sao.

Đồng-tân nói — Dạ dám bẩm chư huynh, việc

đi tìm em quyết dăng trình, đòi kỳ được Long-vương đem trả, thời lòng em mới hả, bằng không khá cảm thay. (nói xong đi ngay ra ngoài bể).

Lã-dồng-tân gọi Long-vương mà rằng — Long-vương khá mau đem giả người của ta, vì bằng không giả, thời ta đây cử hoả đốt khô bề người, lúc đó hối không sao kịp.

Sá-nhân ra hát :

Chấn thủ lưu đồn, nói ba năm kia còn
chấn thủ lưu đồn, ban ngày tang tình canh
điểm y ời y tối đồn việc quan, chém tre đẽo
gỗ trên ngàn, nói chém tre kia còn đẽo gỗ trên
ngàn, hữu thân hữu khổ phản nân cùng ai y
ời y.

Nói = Ở này anh em nói một câu ra mà tả
cung kẻo nhẹ, phận mình canh giữ, ở chốn
thủy-cung, ngự bạo trừ hung, tuần phòng cẩn
mật, ta nay coi sóc, hải diện tuần du.

Đồng-tân quát nói — Thằng kia mau mau
ào bảo Long-vương đem trả người của ta,
không thì ta thiếu can như hải.

Sá vào báo — Cấp báo cấp báo, tôi tuần do
hải ngoại, thấy một gã Thuần-dương, đang
hống hách Đông-dương, vậy báo tri Thái-tử.

Thái-tử cả giận ra nói — Gớm cho loài yêu đạo. dám phóng tứ cả gan, mà lại dám cường ngôn, bằng không thối ta thì bắt nốt.

Đồng-tân nói — ta vì đạo-hữu, quá hải Đông-du, cũng với người nào có oán thù, mà người dám bắt người ta thế, nếu bằng người không giả. ta thiếu diệt hải can, người mau về mà bảo Long-vương, kíp hoàn tống Thái-hòa ư ngã.

Thái-tử nói — Đồ yêu-đạo, ta không trả thì người làm gì ?

Đồng-tân nói — Nếu mà người cố ý bắt hoàn, thì ta đây đem bề thiếu can, người rầu hối không sao kịp nữa. (nói xong cầm kiếm xông vào, Thái-tử chạy mất),

Đồng-tân nói — Tức cha chả này thẳng thái-tử chạy hoài, nó cố ý bắt hoàn ư ngã, ta phải mau cử hỏa. để thiếu tận hải trung, cấp cấp niệm chân ngôn, hồ lô hỏa cấp lai thiếu hải, (niệm chú thiếu mặt nước đỏ rực. các quân huyền nào),

Long-vương nói — Ở này thái-tử, ta đã lấy của báu, thì nên phóng trả người, tả-hữu đâu tống trả tận nơi, chớ có để như nay huyền nào.

(tả-hữu đem Thái-hòa lên giả tận bờ)

Lam-thái-hòa gặp Đông-tân nói — Ấy thưa chào đạo-hữu, em vừa rồi suýt chết ở Long-cung. may đạo-huynh xuất hiện oai hùng, nên chi nó tổng hoàn ngạn thượng, còn ngọc-bản nó đã thu dụng, biết lấy chi quá hải Đông-du, nhờ lượng huynh cử hỏa hồ lô, đòi ngọc-bản thì em cảm tạ.

Đông-tân nói — Việc đó đừng nên nghi ngại, hãy cùng tôi lai kiến quần-tiên, rồi sau sẽ sách lại ngọc-bản.

HẠ MÀN

CẢNH THỨ BA

(Bát-tiên hỏa thiêu Đông-dương)

Thái-hòa gặp chúng tiên khóc nói — Khổ già chân khổ già, ai tai thì ai tai, tưởng em nay khuất mặt các ngài, may nhờ được Đông-tân lai cứu, còn hiềm về ngọc-bản, bị Thái-tử đoạt đi, em nghĩ rằng ở chốn tiên kia, có vật ấy tiêu dao cho thỏa, nay nó đã không nữa. lấy làm si

nhục muốn phần, xin nhờ đạo hữu xuất thân,
vì em dễ trả thù mới hả.

THAN NAM

Thù kia dằng dặc tây giời.
Quyết lòng trả được ta thời mới cam.

Trách thay Thái-tử lòng tham,
Đã cướp ngọc bản còn toan hại người.

Thiệt-quải cả dân nói—Khả hận tai thủy tộc,
kham ố giã tiểu yêu, tội nó đà vô lễ rất nhiều.
xin chúng hữu cần chi dụng lực, chỉ một. tôi ra
sức, tôi niệm chú hồ lô, đem đốt bề cạn khô, ắt
tự khắc đem về ngọc-bản.

Quả-lão nói — Hữu táo tính hữu táo tính,
khả suy lường khả suy lường, đợi Đồng-tân
tái sách thương lường, nếu không trả sẽ thiên
chưa muộn.

(Đồng-tân cùng Hà-tiên-cô lại ra đòi)

Lã-dồng-tân Hà-tiên-cô nói — Ở này dạ-soa,
mày mau mau về báo tri cho Thái-tử, rằng có
Lã-dồng-tân, lại đến đòi ngọc-bản bảo tr ân,
phải mau đem ra đây hoàn-giả, nếu không thì
ta đây đốt cả lửa hồ lô thiêu cạn bề Đông.

Dạ-soa báo — Thạm cấp thạm cấp, tri nguy
tri nguy, tôi tuân do ở chốn hải thủy, thấy họ
Lã họ Hà lai sách, vậy tôi về cáo cấp, xin
Thái-tử kíp ra.

Thái-tử ra nói — Chân loạn ngữ chân loạn ngữ, vật cuồng ngôn vật cuồng ngôn, trước kia người đã nói không nhường, người cả quyết thiêu ngô Đông-hải, nay nhà người lại dám lời, cả gan đòi bảo vật ta, người muốn lành kịp trở lại nhà, bằng nói hỗn ta đây bắt sống. (nói xong diêm tướng điều binh toan ra bắt, hai bên đánh nhau, Thái-tử chạy vào giữa bể).

Hà-tiên-cô nói — Hưu tầu hưu tầu, mạc đào mạc đào, trúc-trạo này người chốn đảng nào, người mau khá đem dầu dâng nộp.

Lã-dồng-tân quát to mà rằng — Lên giờ không cánh, xuống đất không đường, thái-tử kia trông thử mũi gươm, người còn chạy đi đâu cho thoát. (nói xong cầm gươm ném chúng ngay vào cổ, thái-tử chết)

Quân về báo Long-vương — Cấp báo cấp báo, thái-tử nay xuất chiến, đã bị chém chết tươi, vậy xin về cấp báo.

Long-vương kinh sợ mà rằng — Khủng khiếp chân khủng khiếp, kinh mang thị kinh mang lũ tiểu yêu nó thực ngang tàng. Frưởng Thái tử nay đã tử trận, Nhị Thái-tử khá ra tiếp chiến bắt lũ yêu để báo thù kia.

Nhị-thái-tử ra nói — Khâm thừa phụ-mệnh,
bái lĩnh kim ngôn, quyết phen này phần phát
uy dương, bắt cho được lũ yêu tuyết hận.

HAT KHACH

Quyết phen này trả thù tuyết hận,
Cùng lũ yêu phần phát uy dương,
Xông pha trong cõi chiến chàng,
Chỉ ngang ngọn giáo theo ngàn hang beo.

(Hai bên đánh nhau, Nhị-thái-tử lại bị chém
cánh tay tả.

Nhị-thái-tử chạy kêu to mà rằng = Thậm
thán đã mãn thiên, ai ta hồ vận mệnh, ta vừa
ra nghênh địch, đã bị chém cánh tay, ta trở
về liệu được mau đây, không thì hẩn hồn về
chín suối.

Long-vương ra than = Kham thán đã thiên
cao, ai tai hồ địa hậu, Thái-tử' ta đã tề mệnh,
Thứ-tử' lại bị thương tay. biết lấy ai phù đúp
ta nay. đề xuất chiến báo cứu ấy dặng, nếu ta
mà yên lặng. tất uổng nhục ngôi cao. quân sĩ
đâu kịp diêm ra mau. đề trừ khử yêu tiên
nghịch dặng. (nói xong lăn chết ngất đi, ngã
phục xuống đất. tả hữu phù giậy lại khóc
nức nở)

TH A N

Thái-tử' ời, Nhị-thái-tử ời,
Phụ tử tình thâm cốt nhục
Âm dương lưỡng lộ biệt ly,
Ai hay lấp thắm sâu bi,
Cậy ai trả được thù ný cho đành.

Thái-tử ời là Thái-tử ời !
Vì thâm tình nên phải đoạn tình,
Ai ngờ đôi ngả tan lành thịt xương.

Lã-dồng-tân Hà-tiên-cô gặp chúng tiên nói —
Ta vừa ra thần lực, Thái-tử đã bị tan hồn,
Nhị-thái-tử xuất chiến hải môn, ta lại chặt
cánh tay bên tả, bại binh nó chạy cả, mà ngọc
bản chưa hoàn, tất Long-vương không chịu
nuốt than, rồi phút chốc đại binh hấn tới.

Chung-ly nói — Việc đã như thế, ta phải đề
phòng, chờ để nó đến lưng, rồi đỡ vai không
kip.

Lý-thiết-quải nói — Người tiếng đã là thiện
chiến, Long-vương nay nếu lai công, người lấy
chi nghênh địch giao phong, thử nói chúng
tiên được biết.

Chung-ly nói — Việc đó có khó chi, quân ta
râu ít, quân nghịch tuy nhiều, nhưng ta nay
phân phó bốn đường, điều biến hóa ít nhiều

bình mã, tôi ở trung quân lấy cờ làm hiệu, ta cũng kéo nhau vào, dẫu quân địch có nhiều, thời cũng phải loạn tâm hoa mắt.

Chúng tiên nói — Chân riệu kể chân riệu kể thị kỳ mưa thị kỳ mưa, chúng tiên ta xin cứ y nhời, mà phân phó tám người bốn ngả.

TÀU MÃ

Tứ diện đáp công. hoảng loạn Long-vương quân chúng,

Nhất trường ác chiến, tận huy thủy-tộc chi đầu.

Long-vương ra trận nói — Ở này Lã-dồng-tân, như ta đây, chúa loài thủy-tộc, chặn trở Long-cung, ta ra đây bắt gã Đồng-tân, dễ bai, thù cho nhị-tử, (bốn mặt nổi hiệu phất cờ, quân Long-vương thấy thế tự nhiên tan.

Chung-ly nói — Bỏ quân nhân, nên mau mau đốc sát hải quân, bắt cho được Long-vương ta thưởng. (Long-vương chạy).

Long-vương nói — Thăm cấp thăm cấp, trí nguy tri nguy, ta vừa ra chưa kịp xuất uy, mà quân nó góm ghê hùng dũng. ta bây giờ kíp mau đào mệnh. cùng vợ con ra bề Nam-tương. rồi sau sẽ lo lường. để trừ tha yêu pặc.

Chúng-tiên nói — Ta mới ra thần lực, nó
phút đã chạy hoài, kíp mau mau phóng xuất
hoả mai, đề thiêu diệt Đông-dương can kiệ
(các tiên niệm chú hồ lô đốt bể đông cạn thành
đất đỏ)

CẢNH THỨ TƯ

(Long-vương bốn đảo Nam-hải)

Nam-hải Long-vương ra sừng danh — quyền
Nam-hải Long-cung, mỗ Khuê-ngao tự hiệu,
như mỗ nay anh hùng duy nhất, tuần kiệt vô
song, thí đức nhân thủy-tộc được lòng, coi
Thủy-phủ long cung trượng nghĩa, đèn vàng
gác tia, vị nhiệm vương cung, mắng tiếng mìn
ai nấy hải hùng, thấy mặt mỗ người đều vì nề

N G Â M

Nam-hải Long-cung độc ngã hùng.
Tứ sứ đô tông trưởng ác trung.
Cá cá văn danh dai khủng khiếp,
Nhân nhân kiến ngã tận tâm hàng.

Ngồi nói — ở này ta hữu, trăm đương nhân tọa, thấy sự lạ lùng, duyên có chi ở xứ Hải-dông ? yên hà bỗng dưng dưng sung khởi.

Tuần bề quý tâu — Muốn tâu bề hạ, xin thỉnh thần ngôn, Đông-hải Long-vương, cùng Bát-tiên dẫu, vậy nên trần cấu, yên vụ dưng dưng, hỏa sí tận thẳng, hải thành xích địa.

Ngao-Khuê nói — ới chao ! việc đã xảy ra như thế, sao hẳn không đến báo tri, cấp truyền binh mã ra đi, để chặn thủ bề nam mới được, phải sai quân đi dò tin tức, xem Đông-hải thế nào.

Quân báo : Muốn tâu bề hạ, hữu sự ngoại môn, Đông-hải Long-vương, dới kỳ Thê-tử, lai dẫu bản xứ, thỉnh nhập thành trung, (Ngao-Khuê ra tiếp vào trong điện).

Đông-hải Long-vương khóc nói — Chẳng dẫu chi hiển đệ, xin thấu tỏ tình thâm. Hôm vừa rồi có lũ bát Tiên, Lam-thái-hòa chân đi ngọc-bản, chốn long-cung thấy đều sán lạn, Thái-tử tôi cướp lấy đem về, Lã-dồng-tân binh dũng nhất tề, nên Thái-tử tôi nay chiến tử, trong khi đó bát Tiên hùng cự, Thử-tử tôi

lại bị chém vai, lúc bấy giờ cảm tức lòng tôi, nên mới phải thân hành đốc chiến, Bát-Tiên nó phục mai đều tiến, nên chi tôi phải bỏ Long-cung, lữ Bát-Tiên lại phẫn uy hùng, phóng chân-hỏa thiêu can Đông-hải, như tôi nay vô gia y ý, dắt vợ con phục vọng lôn nhan, chiều giám cho đến chút cổ tình, để khiến tướng điều binh báo phục, như tôi nay tham kỳ sỉ nhục, nhờ biên-vương hồng tuyết đại cứu.

Ngao-khuê nói — Sự đó tuy Thái-tử có cướp ngọc bản của nó, cái lý ấy nó đánh nhau là phải, nhưng có lẽ đâu mà giám tung hoành làm vậy, giết người phóng hỏa sự đó thực là quá bậy, nay tôi xin cùng đem binh để báo cứu cho đại-ca, xin đại-ca chớ có ưu phiền, chẳng hay quân nó nhiều hay ít ?

Long-vương nói — Binh thời có ít, nhưng rất tinh hùng, em vị có điều binh, nên liệu tầm riệu kế.

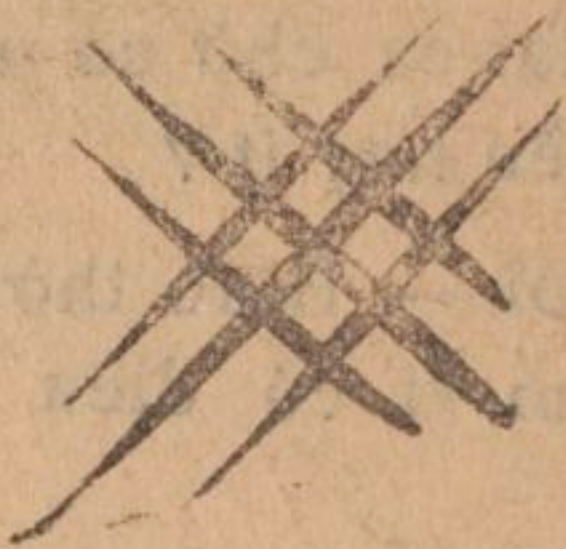
Ngao-khuê nói — Thế bây giờ quân nó ở đâu mà hay ?

Long-vương nói — Hiện bây giờ nó ở dưới Long-cung.

Ngao-khuê nói — May lắm may lắm, may cho ta lắm. nó đã đồn binh ở đó, tất là mua cái chết không sai, ta chỉ tháo nước bốn phương vào cho đầy, thế là nó chết đuối, nó có trăm vạn hùng binh, cũng là vô sử dụng.

Đông-hải long-vương nói — Chân riệu kẻ chân riệu kẻ, thị kỳ mưu thị kỳ mưu, như việc đó chờ khá trù trì, phải chóng chóng làm ngay mới dặng.

Ngao-khuê nói — Bây giờ tả văn thư hai bức, đề đặt cho tây bắc Long-vương, ước rằng đầu trống canh năm, nghe pháo hiệu quyết thủy lai chiến.

(Xem tiếp quyển thứ hai)

BÁT TIÊN QUÁ HẢI

八仙過海

Bản tại hiệu QUANG-THINH 115 Hàng Gai Hanoi

RẤT HAY

Đã in xong

Dự-Nhượng đả long bào	o\$30
Phản Đường Tiết-giao đoạt ngọc	
1 bộ 2 quyền	o. 60
Tải Sinh Duyên 1 bộ 2 quyền	o. 60
Võ-Tòng sát tầu 1 bộ hai quyền	o. 60
Tam Quốc 1 bộ hai quyền	o. 60
Chinh Đông 1 bộ 2 quyền	o. 60
Chinh tây 1 bộ 2 quyền	o. 60
Hát cải lương	o. 30
Kiều chò	o. 30

DÃ IN XONG

SÁCH DẠY CHẦU-VĂN ĐỨC THÁNH
TRẦN, CHƯ VỊ THÁNH-MẪU, CÓ
ĐỦ CẢ KHOA CÙNG 3 quyền trọn bộ

Nên hỏi lấy quyền Mục-Lục kê các thứ
sách chuyện của Quảng-Thịnh 115
Hàng Gai Hanoi, không phải gả tiền.
Imp. Thái-Sơn—Hanoi